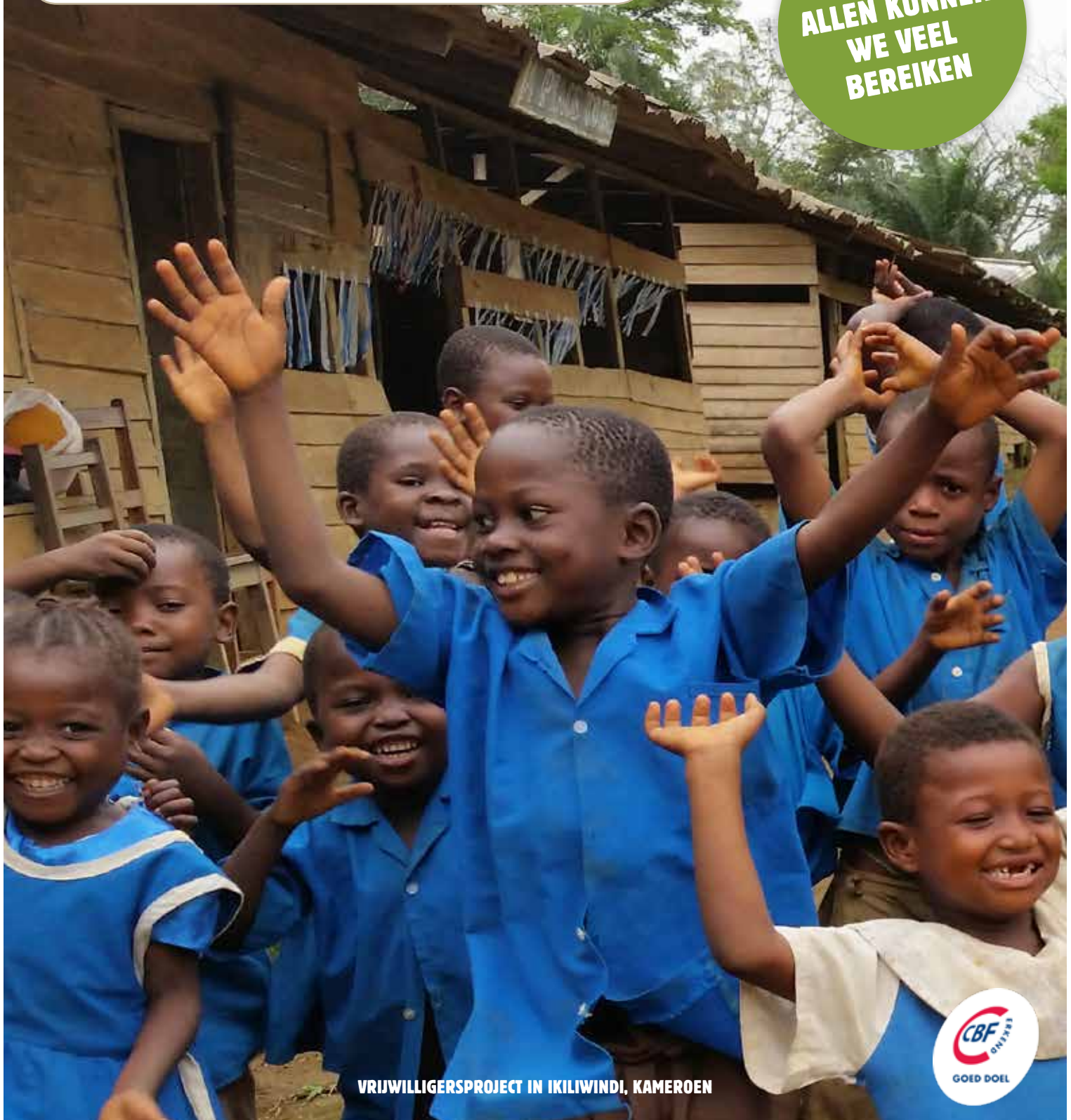

BOUW BERICHTEN

augustus 2016

IKO
cultural exchange

**MET Z'N
ALLEN KUNNEN
WE VEEL
BEREIKEN**

VRIJWILLIGERSPROJECT IN IKILIWINDI, KAMEROEN

EEN ZOMERSE GROET!

Wanneer ik dit stukje schrijf is het nog volop hoogseizoen bij IBO. Veel vrijwilligers zijn al weg of gaan nog weg. Het bureau draait op topsnelheid. Goed nieuws: er is dit jaar een kleine toename van de vrijwilligers te zien. Er zijn enkele nieuwe projecten bijgekomen; ook in Nederland. Op vrijdag 1 juli hebben we als onderdeel van een kopgroep het eerste certificaat van de nieuwe CBF-erkenning (Centraal Bureau voor de Fondsenwerving) gekregen. Deze erkenning is belangrijk omdat het werk van IBO staat of valt met het vertrouwen van de samenleving. IBO is een open en transparante instelling in de realisatie van de maatschappelijke doelen. Daardoor kwam onze stichting in aanmerking voor deze nieuwe erkenningsregeling die gekomen is in plaats van de bestaande. De regeling is niet alleen eenduidiger en overzichtelijker, zij geeft ook meer aandacht aan de maatschappelijke betekenis van goede doelen. Het helpt ons in ieder geval om verder te professionaliseren. Daarnaast zijn wij een algemeen nut beogende instelling (ANBI). Voor ons als IBO is dit belangrijk omdat het de mogelijkheid biedt om een gift aan onze organisatie van uw belastingaangifte af te kunnen trekken. Zou u nog willen denken over ons zestigjarig bestaan volgend jaar? Er zijn al enkele suggesties binnengekomen, maar we kunnen er nog meer gebruiken. Wanneer u dierbare herinneringen koestert aan de Bouw-orde, klim in de pen of start de computer en laat ons weten hoe volgens u het lustrum het beste gevierd kan worden. Wij hebben nog een archief waar we in kunnen duiken voor anekdotes en/of adressen.

MIJN BEZOEK AAN DE HARDWERKENDE, HUMORISTISCHE NONNEN IN GRIEKENLAND

INEKE VAN ROTTERDAM heeft zich van 4 tot 16 juli 2016 ingezet als vrijwilliger bij de zusters van Lavrion in Griekenland.

In Nederland was ik al eens in een klooster geweest en ik verwachtte dat de nonnen op het project in Griekenland hun tijd vooral zouden besteden aan bidden en studeren. Verder ging ik vrij blanco op pad. Ik was verrast hoe hard ze werken! Ze hebben schapen, geiten en koeien en een enorme groente- en fruittuin. Ze maken en verkopen allerlei producten. Alle nonnen hebben hun eigen professie: ze maken kaas, werken op het land, runnen de winkel en drie nonnen zijn zelfs professioneel slager! Het is eigenlijk een groot bedrijf en ze werken zeer efficiënt. Niets wordt weggegooid, elk stukje is bruikbaar. Van heel veel oud hout wordt brandhout gehakt: van grote blokken tot kleine takjes. De allerkleinste stukjes, ik noem het maar dennenaalden, werden ook gebundeld om te gebruiken om de bijen te beroken.

Ook werd ik verrast door de humor van de nonnen. Zo hadden ze een bordje gemaakt bij het klooster met 'pas op, overstekende nonnen' en toen de honden wel erg hard en lang blaften zei één van hen "Oh my GOD, make them stop please!" Erg grappig!

In het klooster wonen ongeveer 20 nonnen uit alle windstreken, Japan, Amerika, Finland, noem maar op. En ook de vrijwilligers kwamen overal vandaan. Het was een prachtig internationaal gezelschap.

Er waren heel veel werkzaamheden die we hebben verricht, bijvoorbeeld dat hakken van brandhout. Toen wij weggingen, lagen er stapels hout, houtjes en bundeltjes 'rookwaar'. We hebben ook in de tuinen onkruid gewied en 'staken' gemaakt om bonen- en tomatenplanten langs te laten groeien. Bij het schilderen kwamen de geiten even 'helpen'. Die waren natuurlijk benieuwd wat wij daar allemaal aan het doen waren. Een paar jongens hebben een dag mest verspreid in de grote kas. Ik had bewondering voor ze, want ze deden het zonder mopperen, al stonken ze nog uren daarna naar de poep. Gelukkig waren de nonnen zo aardig om de werkkleren te wassen.

Wat zou het mooi zijn om oude verhalen en vriendschappen op te halen bijvoorbeeld in Nijmegen in de (na)zomer van 2017?? Rest mij nog om u veel leesplezier te wensen. Met uw hulp in de vorm van donaties en/of vrijwilligerswerk kunnen we voorlopig ons vrijwilligerswerk nog doorzetten. Op naar het lustrumjaar!

LEONIE VAN DE VEN
Voorzitter

ROEMENIË: WE ZIJN 'RIJKER' THUISGEKOMEN

Wij zijn in juli met 20 jongeren die begeleid worden vanuit *Partners in Zorg*, 11 dagen vrijwilligerswerk gaan doen in Timulazu. Dit is een maatschappelijk integratieproject voor kansarme (Roma) jongeren in Roemenië. "Onze" jongeren hebben allerlei redenen waarom ze bij ons begeleiding krijgen, maar hadden één gezamenlijke missie: jongeren helpen die net zoals zij zijn; maar alleen in Roemenië wonen. Twee jongens van onze groep zijn ook geadopteerd uit Roemenië, wat het extra speciaal maakte! We hebben de lokale coördinator Evi en haar project 11 dagen geholpen met allerlei dingen: een chalet bouwen voor haar camping, dieren verzorgen in de kinderboerderij, hout zagen, allerlei tuinwerkzaamheden, een hek verven, een dak maken, spullen opruimen, sjouwen... eigenlijk teveel om op te noemen. Er was werk genoeg en iedereen kon doen waar hij/zij goed in was! We hebben ook dankzij Evi twee dagen met andere mensen mogen werken; één dag met lichamelijk gehandicapten kinderen en één dag met Roma kinderen uit de buurt. Wat een mooie bijzondere ervaring! Zonder dat er gecommuniceerd kon worden in taal, wist iedereen zichzelf te redden en ontstonden er hele mooie momenten die we nooit meer gaan vergeten.

JE DENKT EEN BOEL TE GEVEN, MAAR JE KRIJGT ER ZOVEEL MEER VOOR TERUG!

Jos Knipping ging in de jaren '60 drie maal als bouwgezel met de Bouw-orde mee, twee maal naar Frankrijk en één keer naar Italië. Hij hoorde voor het eerst van de Bouworde toen er iemand op school kwam vertellen over de bouwkampen. "Ik zat op het Canisius College in Nijmegen waar ons door de leraren (Jezuiten) goed was verteld dat je in je leven niet alleen aan jezelf moet denken. De Bouworde leek me daar een heel concrete invulling van. Ik wilde niet perse mee gaan om te werken voor een goed doel, maar omdat ons geleerd was ons in te zetten voor een ander. Jammer genoeg was ik op dat moment pas 16 jaar en moest ik nog twee jaar wachten. Ik was zo enthousiast over de Bouworde dat ik graag een heel jaar wilde gaan werken. De directeur (Springorum) zei toen: "Jos, dat houd je nooit vol. Drie weken stenen sjouwen vind je wel leuk, maar na een tijdje wil je meer, en dan word je te duur voor ons; wat kun jij meer dan voor de klas staan? Ga naar de ambachtsschool, leer metselen, en kom dan als deskundige terug, dan hebben wij je graag." Ik schrok wel van dit antwoord, maar hij had wel gelijk.

Zijn eerste bouwkamp, Noisy-le-Grand, in de buurt van Parijs, herinnert Jos zich nog goed. De gezellen bouwden mee aan huizen van mensen die geen geld hadden en zelf een huis waren gaan bouwen. Zij werkten hard en na een week stond er een prachtige muur, waar ze zeer trots op waren. De architect die het werk kwam controleren had echter slecht nieuws: de muur stond niet goed, de bouwtekening was anders. De bouwgezellen schrokken; nu zou hun muur weer afgebroken moeten worden! Maar nee, de architect had een creatieve oplossing: hij veranderde gewoon de tekening.

Naast het werk in de bouw, werden de vrijwilligers ook ingezet om struikgewas op te ruimen. Een hele week ruimden zij handmatig en met veel moeite takkenbossen en stekelige struiken op. Tot hun grote verbazing kwam er eind van de week een grote tractor met shovel, die het werk van die week in een half uur had kunnen doen. De bouwgezellen

Het was een unieke ervaring voor ons allemaal en zeker voor herhaling vatbaar. We zijn "rijker" thuisgekomen, vol mooie herinneringen en een heel goed gevoel! Dankzij IBO en Evi hebben wij een kans gekregen om te doen wat niemand zou verwachten; namelijk speciale jongeren die speciale jongeren helpen. Dank je wel voor deze prachtige tijd en we hopen dat we volgend jaar weer mogen deelnemen! MUTUMESC!!!

Namens alle jongeren en personeel van Partners in Zorg,
GEMMA VAN CASTEREN

leverden echter geen commentaar: zij hadden expliciet de opdracht gekregen om niet in debat te gaan gedurende hun bouwkamp. Zij hielden zich daar netjes aan. Als bouwgezel zette je je immers in voor iedereen, ongeacht ras, geloof, politieke opvattingen of werkwijze. Je kon daar je mening over hebben, maar die deelde je niet! Ze mochten wel uitleggen waarom ze zo 'gek' waren om zo'n eind te reizen om gratis te werken en er nog voor te betalen ook. "Daar waren de mensen zo verbaasd over! Maar wij waren idealistisch. Bovendien hadden we ontzettend veel lol met elkaar!"

Andersom heeft Jos zich ook verbaasd toen hij, inmiddels als ervaren bouwgezel, in Italië in Zambana ging helpen om de rommel van een aardbeving op te ruimen in een dorpje. De aardbeving was inmiddels drie jaar geleden, maar de stenen lagen nog overal in het dorp en zelfs in de huizen. Maar goed, Jos verwachtte te gaan opruimen en heeft dat ook gedaan. Ze werkten keihard in de Italiaanse zon, het lijf zoveel mogelijk bedekt. Alleen de voeten had Jos in sandalen. En helaas resulteerde dit in zo'n ernstig verbande voet, dat hij niet meer kon werken en terug moest keren naar Nederland. Wat nu het mooiste was aan de bouwkampen, de bierwedstrijden, het afwassen en samen zingen, het werken voor mensen die de hulp nodig hebben of de meditatie van de meegereisde Jezuiten kan Jos niet zeggen: "Alles aan een bouwkamp is alleen maar leuk!"

BUONGIORNO SAN LEONARDO DI CUTRO!

Chiel en ik zijn deze zomer samen met de auto naar Zuid-Italië gereden. Eenmaal aangekomen op het project werden we vriendelijk verwelkomd en onze slaapplek gewezen. Het gebouw waar we verblijven is vroeger van de mafia geweest, maar daar is nu niks meer van te merken. We zijn daar samen met een Italiaan en vijf Belgen. We doen veel spelletjes en we krijgen een uitleg over wat ons de komende week te wachten staat. Daarna gezellig eten met z'n allen, dat doen we op z'n Italiaans laat, rond half 9 in de avond. Het blijkt al meteen dat er in Italië een hele andere cultuur heerst dan bij ons. Alles gaat hier rustig aan, er is geen haast. Dat is even wennen, maar uiteindelijk is dat ook het beste, anders houd je het hier niet uit. We zetten partytenten op in de tuin, en maken de tuin weer netjes door gras te maaien en zwerfvuil op te ruimen. We maken een uitstapje naar een aquarium, waar de verblijven van drie zeeschildpadden schoongemaakt moeten worden.

Bij een ander gebouw van de organisatie krijgt de tuin een grote onderhoudsbeurt en wordt een nabij gelegen sport faciliteit volledig schoongemaakt. Tussendoor gaan we naar het strand wat op 500 meter lopen ligt van ons gebouw. Een ochtend hebben we het strand en de omgeving ook schoongemaakt, d.m.v. zwerfvuil te verzamelen. Als we binnen een uur al tien grote vuilniszakken hebben gevuld, blijkt dat ze niet meer vuilniszakken hebben, dus dat we alweer klaar zijn. Dat is echt typisch voor de lokale cultuur, over efficiëntie wordt weinig nagedacht, en daar kunnen we ze dan ook bij helpen. Veel 'wachten' hoort hier ook bij, maar we hadden voor de zekerheid altijd spelletjes mee, waarmee het altijd gezellig is! Het was heel leuk om zo ondergedompeld te worden in de cultuur, en we hebben elkaar veel kunnen leren.

Groeten,
SJORS TUKKER en **CHIEL DE BLOCK**

GEZOCHT: VRIJWILLIGER VOOR HET IBO-KANTOOR

Bij IBO gunnen wij alle vrijwilligers heel graag een mooie projectervaring en de projecten goede hulp. Om projecten en de vrijwilligers op een goede manier aan elkaar te koppelen, is een feilloze administratie nodig. Wij zoeken een vrijwilliger die het leuk vindt om ons hierbij met een paar uur per maand te ondersteunen, door het verwerken van adreswijzigingen, opzeggingen, aanmeldingen, donaties etc. in onze database op het gezellige IBO-kantoor in Nijmegen. Ervaring is niet vereist!

Foto voorpagina: Anja Op 't Hoog & Karine Mars

TWEE MAANDEN VRIJWILLIGERSWERK IN INDONESIË: DOE MEE!

In Sukaraja, West-Java, vind je de Islamitische scholengemeenschap Al-Izz. Op deze school wordt sterk ingezet op interculturaliteit en ervaringsgericht leren. Met hulp van vrijwilligers willen ze het Engels van hun leerlingen verbeteren en uitwisseling stimuleren. In deze tijd van groeiende tegenstellingen tussen sommige culturen en godsdiensten wil IBO hier graag aan meehelpen. We zoeken vrijwilligers voor dit project, die zich van 6 november 2016 tot 4 januari 2017 willen inzetten.

Als vrijwilliger geef je, onder begeleiding van een leraar, les in één van de scholen. Dit kan zowel een lagere school als een middelbare zijn. De vrijwilligers gaan samen creatieve lessen en activiteiten voor de leerlingen uitwerken en begeleiden. Hierbij staat het spelenderwijs en al-doende Engels leren centraal. Je kunt bijvoorbeeld samen sporten, knutselen, op uitstapjes gaan en muziek maken. Daarnaast wil de school ook graag een nieuwe slaapzaal bouwen voor studenten. De hulp van vrijwilligers is daarbij zeer nodig. Als vrijwilliger bouw je mee aan het nieuwe gebouw. Tussendoor kunnen vrijwilligers ook kleine klussen aan de schoolgebouwen uitvoeren: lokale schilderen, schoolbankjes opknappen, opruimwerken.

Er is uiteraard ook tijd om intensief kennis te maken met de Indonesische cultuur, en de prachtige omgeving te verkennen. Combineer technisch en sociaal werk en ontdek een prachtig land van binnenuit!

Kijk voor meer informatie op onze website www.ibo-nederland.org

COLOFON

Dit blad is een uitgave van Stichting IBO-Nederland en wordt drie keer per jaar verstuurd aan belangstellenden en donateurs. De Stichting is lid van de Internationale Bouworde (IBO) en stelt zich ten doel vrijwilligers uit te zenden naar lokale projecten voor mensen die hulp behoeven, ongeacht hun nationaliteit, ras of levensbeschouwing. Stg. IBO-Nederland is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Nijmegen onder nummer 41055227. Giften komen voor belastingaftrek in aanmerking. Ter zake van legaten is de stichting gerangschikt in de zin van art. 24, Successiewet 1956. De ontvangst van giften van €100,- of meer kunnen, indien gewenst, schriftelijk worden bevestigd.

Maak je gift over naar: NL27 INGB 0000 8607 00 t.n.v. Stg. Bouworde Nederland

Het bestuur wordt gevormd door:
Leonie van de Ven (voorzitter),
Lydia Verstraate en Paul Taris.

Stichting IBO-Nederland
St. Annastraat 174
6524 GT Nijmegen
tel.: 024-3226074
e-mail: info@ibo-nederland.org
website: www.ibo-nederland.org

ISBN 1568-3028